

Røde Garde

Organ for SUF(m-l)

Nr. 5 – 1971

Pris kr. 0,50

ORGANISER MOTSTANDEN MOT EEC PÅ SKOLENE !

Det kommende halvåret blir avgjørende!

Skoleelevene må i større grad enn før med i motstandsarbeidet, altså: organisering nå !

»Norges» forhandlere i Brussel smiler. Alt ser ut til å klaffe. England har fått grønt lys fra EEC, og Brussel-byråkratene lover et svært gunstig forhandlingsresultat for Norge. Og Bratteli følger opp med feite ordelag hjemme: »Nå blir

England med, og Norge kan ikke stå utenfor.» Men han »glemmer» grunnen til at England kan seile inn: Fransk storkapital er i ferd med å drukne i flommen av vest-tysk kapital ut over Europa, og trenger England til å være med på å demme

opp om Mark-strømmen. — Det snakkes i store ordelag om hvor fælt det blir å stå utenfor, men de nevner ikke følgene for bonden, arbeideren og skoleelevene dersom vi blir medlem. Tapet av sjølråderetten, innpumpingen av fremmedarbeidere, avfolkningen av bygdene og rasjonalisering av skoleverket vil det norske folket føle ved en EEC-innmelding. Å stå utenfor er bare barnematen i forhold til

medlemskap. Denne snikpropagandaen til Bratteli uttrykker bare norsk storkapitals redsel for ikke å bli med i »Monopolbedriftenes Fellesskap».

Det er ganske klart at motstanden i folket mot EEC øker til tross for Aftenpostens gallup-fusk og regjeringens ensidige »opplysning» om EEC. Derfor prøver Bratteli å gjøre folkeavstemminga om til en avstemming over forhandlingsresultatet. Det må det ikke bli snakk om. Avstemminga må dreie seg om hva det norske folket mener om medlemskap: JA ELLER NEI TIL FULLT MEDLEMSKAP!

»Arbeider»regjeringa har utsatt folkeavstemminga til våren for å få litt tid til å prøve å lure folket med flere løgner om EEC. Motstanden har økt så kraftig og fast at truselen om streiker og aksjoner mot EEC ligger luften. Og den slags er Bratteli & Storkapitalen meget redd for.

MOTSTAND I ORD OG HANDLING I HELE FOLKET!

Motstanden i folket har gitt seg klare uttrykk i uttalelser og aksjoner. Alle grupper i folket har deltatt i dette arbeidet. Bare ei gruppe har holdt seg i ro: Skoleelevene. Sjølsagt har mange elever tatt del i motstandsarbeidet, men elevenmassen har ikke tatt del i kampen. — Hvorfor? kan en spørre. Skoleelvenes framgang i kampen mot rasjonaliseringa i vår viste at viljen til å slåss var der, og mange nyttige erfaringer ble vunnet. Det kan ikke være mangel på erfaring eller vilje det kommer av. Feilen ligger hos de progressive som ikke har forstått at skoleelever rammes av EEC og derfor må delta i kampen. Opplysningsmateriale har manglet og elevene har måttet ta til takke med det tunge, ensidige stoffet i avisene. Vi marxist-leninister vil ta initiativet til å rette på det. Kravet om folkeavstemming på skolene (se inne i avisa) er en del av dette. Da må EEC tas skikkelig opp på skolene, elevene vil få anledning til å diskutere sakene og slik vil mange kunne ta et riktig standpunkt og bli aktive. Vi vil også framover ta bedre opp hvordan EEC rammer og vil ramme elevene og ungdommen.

REIS KAMPEN PÅ SKOLENE!

De to hardeste forverringene av forholdene på skolene som elevene merker, er rasjonalisering og effektivisering av skoleverket og dyrtid. Vi har belyst og belyser i dette nummeret hvordan dette er tiltak som skal forberede et mulig norsk medlemskap. Vår del av EEC-motstanden må med andre ord være å føre hard kamp mot DYRTID og RASJONALISERING, samtidig som vi deltar i samtlige aksjoner og demonstrasjoner. Ved å føre kamp mot EEC-forberedelser vil vi kunne hindre storkapitalens bestrebelsler. Er den ikke forberedt, vil ikke innmelding kunne komme. For at vi skal kunne klare dette, må det organiseres en ledelse for kampen. Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid (AKMED) sin linje består i å bekjempe storkapitalens forberedelser, samtidig som en bekjemper EEC direkte. Derfor må det bygges opp sterke AKMEDer på så mange skoler som mulig. Vi mener dessuten at alle progressive bør delta i Folkebevegelsens lokalavdelinger (der sannelig finnes), for å styrke Folkebevegelsens kampkraft og utvikle enheten mellom alle EEC-motstandere. Samtidig må det organiseres en bred anti-rasjonaliseringsfront som på et samtlige grunnlag (f. eks.: Kamp mot rasjonaliseringa i skolen) kan samle flest mulig til kamp mot rasjonaliseringa. Og dette arbeidet må begynne nå! Samle de progressive på skolen din. Start diskusjons- og studiegrupper og begynn EEC-motstanden nå. Begynn å diskutere hvordan det skal kunne skapes en bred front mot rasjonaliseringa. Det gjelder å samle alle som kan krype og gå på alle kampområder. Dersom vi etablerer en fast AKMED-ledelse og skaper en bred EEC-motstand mot EEC, vil skoleelevene kunne gjøre sitt til å holde Norge utenfor EEC. Sett derfor arbeidet i gang nå!

FOREN ALLE KREFTER SOM
LAR SEG FORENE
— ORGANISER KAMPEN!
FRAM FOR STERKE
ARBEIDERKOMITEER MOT EEC
OG DYRTID — START
ORGANISERINGA NÅ!

Hvorfor VALGBOIKOTT?

Marxist-leninistene går inn for boikott av årets kommunevalg. Vi vil vise at kommunestyrene er fullstendig ute av stand til å sikre folks innflytelse over sine levevilkår.

VALGKAMPEN — PROPAGANDAKAMPANJE FOR PARLAMENTARISMEN

Valgkampen er ikke bare en kamp mellom de forskjellige partiene, men i større grad en propagandakampanje for parlamentarismen. De forskjellige partiene prøver å lede folks lokale krav inn i kamp om kommunestyret. Her forsvinner de store ord og løfter som regel sporløst. I stedet ser vi at folks levevilkår blir forverra gjennom økte skatter/prisstigning, fraflytting fra landsbygda som følge av mangel på arbeid, større mangel på og dyrere boliger osv.

AVVIS PARLAMENTARISKE ILLUSJONER

Hvilken innflytelse har f. eks. en skoleelev eller en lærer på skolesaker i kommunestyret. Bortsett fra at kommunen selv har liten innflytelse i forhold til staten, er det såkalte »eksperter» med kommunale bein som i praksis har den egentlige makta i skolesaker som i alle andre saker. All erfaring viser at i de tilfellene hvor skoleelever og lærere har fått igjennom sine krav, så har det skjedd ved at de har organisert seg utafør de parlamentariske organene og gått til aktiv kamp for dem. Der hvor parlamentariske illusjoner har oppstått har

dette virka som et hinder for effektiv kamp. Vedtaket i Oslo Bystyre om de normerte prøvene skulle gjøres frivillige var ikke et resultat av parlamentariske forhandlinger, men derimot kamp utafør de parlamentariske organer gjennom den vellykka boikotten av prøvene.

SF/NKP

Enkelte vil kanskje hevde at tross alt er det vel noe progressivt som kan gjøres i dag ved å delta i valget. F. eks. kan vi markere motstanden mot EEC i folket. Det er denne linja SF-ledelsen synes å kjøre ut nå gjennom »Stem Anti-EEC-Partiet». Alle veit at kommunestyrene ikke kan hindre norsk EEC-medlemskap. En del folk har likevel ennå illusjoner om at medlemskap kan hindres gjennom Stortinget, og ikke på gata. SF-parola kan bare gi ny næring til slike illusjoner. SF har i praksis vist at de er ute av stand til å utrette noe fornuftig i kommunestyrene. EEC-parola deres er ikke noe annet enn en måte å fiske stemmer på.

For å redde NKP fra et ikke altfor dundrende nederlag i valget, kjører Reidar T. Larsen ut linja med såkalte »sosialistiske enhetslister». For å styrke seg sjøl har de også noen steder prøvd å fri til ærlige progressive med tilbud om plass på lista. Det at revisjonistlederne nå foran valget frir til progressive, mens de resten av året gjør halsbrekkende forsøk på å knekke dem, viser litt av innholdet i deres ide om »sosialistiske enhetslister».

forts. side 3

Storgata og jernbanestasjonen er dårlige plasser å tilbringe fritida på, men det er ikke mange andre steder i Lillestrøm ungdommen kan samles. Riktignok fins det idrettsforeninger og musikkorps som gjør en fin innsats, men det er ikke alle dette passer for.

Kommunen har gjort lite for å hjelpe oss. Det bare skrives om hvor dårlig ungdommen er, og hvor forferdelig det er at narkotikamisbruk øker. Vi har lenge hørt fagre ord om hvilke planer kommunen har. Men disse ordene har ennå ikke hjulpet oss, og vi kan ikke lenger sitte rolig og vente på at kommunen gjør noe. Den dagen all ungdom i distriktet står samlet bak kravet og setter i gang aksjoner for å få kommunen til å gjøre noe, da vil det bli gjort noe — ikke før.

Tidlig i sommer var det en del ungdommer i Lillestrøm som snakket om hvor dårlige forholdene var for ungdommen i distriktet, og de bestemte seg for å gjøre noe med det. De dannet derfor »Aksjonsgruppa» som skulle være spiren til ungdommens interesseorganisasjon. Alle var enige om at gruppa, som besto av ca. 20 ungdommer, ikke kunne gjøre noe alene. Det var

»Storgata holder ikke lenger»

ungdommens interesser man skulle kjempe for, og hvis bare noen få drev med dette, ville en raskt fjerne seg fra resten av ungdommen og bare bli et »artig innslag i bybildet». Et kombinert informasjonsmøte og popkonsert ble derfor avholdt for å gjøre annen ungdom oppmerksom på at »Aksjonsgruppa» eksisterte, og for å knytte kontakt med flere folk. Omtrent 800 ungdommer kom, og jubelen var stor over ideene til »Aksjonsgruppa».

En uke senere ble det holdt en demonstrasjon i Lillestrøm. Vi satte en liten annonse i lokalavisen, plakater ble hengt opp bare få timer før demonstrasjonen, og løpesedler ble ikke lagd før samme dagen. Til tross for dårlig forarbeid og kraftig regnvær marsjerte ca. 150 ungdommer gjennom gatene med plakater som »Storgata holder ikke lenger — ikke stasjonen heller», »Kommunen må slutte med å neglisjere ungdommen», »Vi trenger ikke RUS for å være dus — men et hus», »Tak over hue» o. l.

Selv om ikke et flertall av ungdommene i distriktet demonstrerte, var det en vellykket demonstrasjon. Det kom bilder og lange artikler i lokalavisen, folk

begynte å snakke om ungdomsproblemene — ja, til og med formannskapet snakket om det. Demonstrasjonen løste ingen problemer, men var viktig for å drive arbeidet videre.

Vi mener det viktigste er å få et hus som er ungdommens eget. Nå har vi fått rede på at kommunen skal kjøpe eiendom der det bl. a. er en gammel fabrikkbygning som står tom. Den skal rives om noen år, men vi tror vi skal klare å presse kommunen til å gi den til ungdommen i distriktet. Hvordan skal vi klare dette? Hvordan skal dette bli forts. s. 2.

Nytt Røde Garde

I forrige nummer hadde vi et leserbrev som spurte om det ikke var mulig for Røde Garde å komme ut oftere, være mindre og billigere og være mer nyhetsprega. Redaksjonen svarte litt littkantet på spørsmålet, men etterpå har vi diskutert saka mye mer inngående.

Vi stilte oss spørsmålene: Hva skal SUF(m-l)s hovedorgan være, skal det ikke nettopp være en avis for ungdommen og ikke et »tidsskrift» så stor som ei bok. Hvordan skal så denne avisa være, hva skal den skrive om og hvordan? Diskusjonene om dette er ikke ferdige enda, men vi har kommet fram til noen retningslinjer: Ut fra at ungdommen på forskjellige steder og skoleslag har trappet opp kampen for sine interesser det siste året, må en kommunistisk ungdomsavis kunne leses og brukes av all progressiv ungdom. Er da et stort og dyrt blad som kommer ut ganske uregelmessig det riktige, er det det folk har bruk for? Vi tror at en rimelig og regelmessig avis for ungdommen, en avis der marxist-leninister og andre progressive kan komme med sine erfaringer, med sine politiske spørsmål med arbeidet der de bor eller går på skole, og en avis der SUF(m-l) legger fram sitt syn er det vi har bruk for.

Vi har til nå vært for lite flinke til å la alle deler av den progressive ungdomsmassen få slippe til i Røde Garde. Vi prøver å rette opp dette, bl. a. ved å innføre en Debatt og Brev-spalte, om noen vil skrive korte innlegg og ikke artikler. På Rød Front leirene var det en veggavis som mente at f. eks. anarkistene og anarkist-sympatisorer bør få slippe til i Røde Garde med spørsmål og standpunkter. Vi vet at det er mange andre også som kan tenke seg dette.

Vi er foreløpig på begynnerstadiet med det nye Røde Garde, både når det gjelder formen og innholdet. Vi vet f. eks. at ungdommen ikke bare interesserer seg for rasjonalisering i skolene, men en haug med andre ting som angår fritida vår. Dette og andre ting mener vi at Røde Garde må ta opp og skrive om, men til det trenger vi forslag og kritikk. Redaksjonen må få greie på hva folk synes om avisa, hvilke gode sider vi må utvikle, og hvilke dårlige ting vi må kvitte oss med. Altså – send inn forslag og kritikk. Fortell hva du synes om avisa for at vi kan utvikle den til en skikkelig kommunistisk ungdomsavis.

STYRK M-L-PRESSA, DELTA I KORRIGERINGEN OG VIDERE-UTVIKLINGEN AV RØDE GARDE!

ØKT MILITÆRNEKTING

BREV TIL RØDE GARDE

Røde Garde skal heretter komme ut med 10 nummer i året. Abonnementsprisen er kr. 7 pr. år. Avisa vil komme ut rundt den 15. i måneden.

BREV OG INNLEGG TIL AVISA må være hos redaksjonen innen den 1. i hver måned for å kunne komme med i nummeret som kommer ca. den 15.

Adressen er Røde Garde, c/o Klassekampens distribusjon, Postboks 6179, Etterstad, Oslo 6.

STERK OKTOBER-PLATE

SLUTT OPP, KAMERAT!

Forlaget Oktober har gitt ut sin første LP-plate – »Slutt opp, kamerat!». Det bør ikke bli den siste. Ei gruppe progressive norske visesangere har sunget inn femten viser og arbeider-sanger. De fleste er selvlaget, men et par av Rudolf Nilsen, Brecht, samt Internasjonale og FNL's nasjonalsang er også med. Visene tar opp fiskerens og bondens kamp mot strukturrasjonalisering, om arbeidernes kamp mot økt utbytting, om »arbeider»-partiregjerings som vil hjelpe kaksene med å få oss inn i EEC, og om mye mer.

Plata er innspilt i stereo, og er av sjelden god teknisk og lydmessig kvalitet!

Plata koster kr. 35,50 og kan bestilles fra Forlaget Oktober, Postboks 6164 Etterstad, Oslo 6.

Tallet på militærnektende har økt kraftig – fra 1100 til 1800 på ett år.

Folk nekter militærtjeneste av forskjellige grunner, men en stor prosent i dag står på et politisk grunnlag. I søknadene om fritaking står det mye om pasifisme, om at en er mot å ta liv og bruke vold. For mange, og kanskje for flertallet stikker ikke denne pasifismen så djupt. Først og fremst brukes det nettopp for å slippe militæret. At pasifismen er noen brukbar politikk er det færre og færre som mener. Historia viser det motsatte så altfor tydelig. Vold og fascisme kan ikke møtes med fromme ord om »ikke å ta liv». Vietnams folk har til fulle vist at bare med våpen i hånd kommer en undertrykt nasjon noen vei – og at den da kan trosse både imperialiststater og »atommakere». Det er ikke en fiks ide hos marxist-leninistene at »den politisk makten ligger i geværet». Det er en historisk lov.

Vi tror at svært mange av militærnektende er ærlige progressive som ønsker å kjempe mot kapitalen og imperialismen. Spørsmålet er bare om det da duger å råtne bort i fengsel i 5–6 måneder eller å havne på sivilarbeid på sjukehus i 15. Vi mener nei, og først og fremst ut fra vårt syn på det norske »forsvar» som en klasse-hær. Monopolkapitalen kontrollerer militærapparatet gjennom staten og vil bruke dette når »det bestående» og de borgerlige økonomiske og politiske interessene er truet. Det kan være i samband med streiker, demonstrasjoner og i høyeste grad, den sosialistiske revolusjonen. Eksemplene på dette finner vi i vår egen historie, og fra nyere historie i Forts. siste side

Har rasjonaliseringa i skolen noe med EEC å gjøre?

I EEC vil politikken og lovverket på de viktigste områdene bli lagt opp i samsvar med de andre medlemslandene og Roma-traktatens prinsipper om fri bevegelse av arbeidskraft og kapital og fri etableringsrett. Selv om det formelt slett ikke er avgjort at vi skal bli medlem av EEC, satser EEC og de sterke kreftene innen norsk økonomi på at vi skal inn, og samfunnet blir stadig mer rettet inn mot medlemskap.

Statens økonomiske politikk har hatt en klar EEC-forberedende karakter, bl. a. ved at den har ført større deler av skattebyrden over på folket (Momsen) mens storkapitalen får lettelse og dermed står seg bedre ved EEC-medlemskap. Den får et heldig økonomisk utgangspunkt overfor konkurransen i EEC.

Tankegangen er klar: Jo mindre »løft» selve innmeldelsen i EEC vil være for Norge, jo mer vi allerede er rettet inn mot EEC på alle felter, desto lettere blir det å få gjennom en formell avgjørelse. Derfor får vi økt strukturrasjonalisering og dyrtid. Men en merker også politiske framstøt på felter som kunne ha stått forholdsvis urørt i mange år før norsk monopolkapital krevde store endringer. Men vi merker dem nå, for EEC er på trappene.

SKOLEVERKETS ROLLE

I løpet av de siste åra har undervisningssystemet gått gjennom begynnelsen til en omfattende rasjonalisering. 9-årig skoleplikt er gjennomført, 5-dagers uke settes ut i livet, stadig flere »reform-gymnas» settes i gang, enhetsskole for all ungdom mellom 16 og 19 år er underveis ved en 2-årig »mellomting» mellom yrkesskole og gymnas. Vi ser forsøk på å lette overgangen mellom skoleslagene, bl. a. ved innføring av et nytt karakter-system.

Dette styrker norsk monopolkapital i dens konkurransevne fordi det blir lettere for den å velge ut de »best skikkete» elevene. Vi måtte derfor regne med rasjonalisering i skolen uansett. Men det er rimelig å se den sterke nåværende rasjonaliseringa som noe som vil lette

overgangen til EEC for storkapitalen.

Dyrtid og økt strukturrasjonalisering rammer også skolen, f. eks. blir økonomien innstrammet, følgelig sterkere sentralisering osv.

FRITT ARBEIDSMARKED

Utdanning er viktig for å fremme produksjonen. EEC går inn for fri bevegelse av arbeidskraft – et uensartet skoleverk er en av de alvorligste hindringene for fritt arbeidsmarked. Arbeidskrafta vil bli vanskelig å sammenlikne. Er det ikke naturlig å vente at EEC vil søke å kvitte seg med en slik hindring?

Jo, EEC tar nå de første skritt for å få gjennomført »sammenlikning» av eksaminering o. l.

EEC er kommet lengst i utarbeiding av normer for undervisninga på de områdene der det er mest nødvendig å få i gang rask fri bevegelse (f. eks. teknikere).

Dette er det første som gripes fatt i, og ikke at skolen skal bli lik i EEC, for det ville kreve at EEC var en politisk enhet.

På den bakgrunn må kamp mot EEC, et varig framstøt mot skoleverket, stilles i første rekke for elevene.

Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid skal gi ut et eget hefte om EEC og skoleelevne. Det behandler mer inngående EEC-framstøtet mot utdanningsverket. Det anbefales til alle som vil ha mer greie på sammenhengen EEC – rasjonalisering.

Arbeiderkomiteens adresse er Postboks 3829, Ullevål, Oslo 8.

Det som skjer på

psykologisk institutt

angår hele universitetet

Røde Garde: Psykologi-studentene har i flere år aktivt bekjempet lukningsframstøt. Er det noe nytt i situasjonen på instituttet?

– Ja, i sommer er det kommet et nytt angrep på vår studietilstand, i form av en komiteinnstilling om »formelle endringer i studieplanen». Ifølge komiteen skal alle studenter som har tatt grunnfagseksamen med laud, og som ønsker å fortsette med psykologi, utestenges fra instituttet før de etter 3–4 års ventetid kommer inn på de obligatoriske metodekursene.

Røde Garde: Hva blir konsekvensene av dette forslaget?

– De studentene som nylig har tatt grunnfag, kan ikke lenger benytte ventetida til å ta de fire nødvendige støttedisciplinene. I ventetida vil problemene med lånekassa bli store. Studentene vil tvinges ut som billig arbeidskraft ved ulike institusjoner, de må gå over til andre fag ved universitetet, eller ut til de gjennomrasjonaliserte distriktshøyskolene. Altså: Både økonomisk og faglig forverring.

– Og like viktig: Denne gruppa studenter har tidligere utgjort et viktig press mot departementet og universitetsbyråkratiet. Skal de nå spres overalt, mister de muligheten til å stå fram enhetlig for å forsvare sine rettigheter.

For lærerne kan forslaget synes bra: De blir jo kvitt disse brysomme studentkøene. Men ser vi på statens hensikt med denne tilstrammingen, nemlig å skaffe seg kontroll over situasjonen på Universitetet, ser vi at framstøtet også rammer lærerne: Alt deres arbeid vil bli rettet inn mot den undervisningen staten mener er riktig, og »faglig frihet» vil bli enda mer illusorisk enn før. Lærerne vil tydelig merke at departementet mente alvor den gangen de i et brev til instituttet skrev at »forskningen kunne foregå i feriene».

Røde Garde: Kan andre deler av universitetet lære noe av det som nå skjer på psykologi?

– Vi tror to trekk ved situasjonen hos oss er spesielt viktige også for andre studenter og lærere:

For det første: Det har vist seg politisk umulig for staten å få gjennomført de store sentrale rasjonaliseringstiltakene som gjaldt hele Universitetet (som Ottosen-komiteen). Derfor opplever vi nå stadig flere lokale framstøt. Vi på psykologi vil oppfordre alle lærere og studenter til å være på vakt mot, og granske nøye alle endringer i studieplaner og undervisningsopplegg. Det vil

ganske sikkert gro fram mange »institutt-komiteer» nå i høst, de fleste vil komme med tilstrammingstiltak likt det på psykologi.

For det andre: Vær på vakt mot undergraving av instituttens sjølsendighet. Den komiteen som har kommet med dette framstøtet hos oss, ble nedsatt over hodet på Instituttet, og arbeidet i hemmelighet inntil innstillinga var et faktum. Ifølge fakultetsrådet skal instituttet ikke behandle realiteten i forslaget, men bare på hvilken måte det skal gjennomføres. Flere institutter vil nok snart merke at om deres egen vilje er i strid med statens interesser, er institutt-demokratiet ikke mer verd enn et stykke papir.

Røde Garde: Kan dere lykkes i kampen mot dette framstøtet?

– Ja, vi tror at kampen vi må reise kan lykkes, om vi greier å fylle to viktige oppgaver:

1) Studentmassen må være mobilisert til aktiv motstand. Det er ikke nok med et par vedtak fra dårlig besøkte allmannamøter, saka må opp og diskuteres på forelesninger, seminarer – overalt hvor

lærere og studenter samles. Og denne diskusjonen må munne ut i brei, organisert motstand. Vi oppfordrer alle psykologi-studenter til å ta del i Faglig Studentfronts arbeid! For skal vi få de resultatene vi ønsker, må fronten mot dette siste framstøtet være brei og slagkraftig.

2) Vi må oppnå enhet med lærerne. I alle de situasjonene hvor vi har hatt framgang i kampen mot lukking og for høyere bevilgninger, har vi stått sammen med lærerne. I perioder med tilbakegang har vi ikke oppnådd denne enheten, vi er blitt splittet fra våre nærmeste forbundsfeller. Men kan vi i høst greie å reise interessekampen også blant lærerne på instituttet, vil dette bety et enormt framsteg for oss i arbeidet for tryggere og mer menneskelige arbeidsforhold.

INGEN SNIK-LUKKING AV PSYKOLOGISK INSTITUTT!
LÆRERE OG STUDENTER – ENHETLIGE AKSJONER MOT STATENS FORVERRINGSPOLITIKK!
ØKTE BEVILGNINGER – VÅRT SVAR PÅ KRISA!

Demonstrasjon på Blindern i vår. På vei for å stoppe fakultetsrådet fra å

lukke psykologistudiet.

STORGATA forts.

ungdommens kamp for sine interesser, og ikke en liten gruppe som kjemper på vegne av ungdommen?

Mao har sagt om dette: »Uansett hvor aktiv den ledende gruppen er, vil hele aktiviteten utarte til et fruktesløst strev av en liten hop personer, dersom det ikke er noe samband mellom den ledende gruppens aktivitet og massenes

aktivitet. Men heller ikke kan de brede massenes aktivitet bli vedvarende eller utvikle seg i riktig retning og nå opp på et høyere nivå, hvis det bare er massene som er aktive og det ikke finnes en sterk ledende gruppe, som organiserer massenes aktivitet riktig.»

Vi vil gjerne ha ideer fra annen ungdom.

Ungdom fra Lillestrøm.

VI KREVER AVSTEMNING PÅ SKOLENE!

NARKOTIKA

veien til frigjøring?

Tidligere artikler i Røde Garde har vært dårlige. Vi innrømmer feilene, og prøver å forbedre linja vår med denne artikkelen:

ØKT NARKOTIKAMISBRUK

Denne sommeren har misbruket av narkotiske stoffer økt svært. Stadig flere unge har begynt å røyke hasj eller ta tyngre stoffer som LSD regelmessig. Dette har alt krevd ofre, og f. eks. i Danmark har ca. 60 unge (sier myndighetene) dødd p. g. a. stoffmisbruk. — Alt dette har borgerpressen slått stort opp, og stempler ungdom som driver med stoff som udugelige, halvkriminelle idioter som er en plage for alle. Dette er tull, og et forsøk på å gi ungdommen skylda for misbruket og slik dekke over samfunnets

problemer. — For hvem driver med stoffmisbruk i dag? Det er ikke lenger bare en liten gjeng. Misbruket har spredd seg til store deler av ungdomsmassen, især blant skoleungdommen. De fleste unge som driver med stoff er vanlig ungdom som fortsatt har samme venner og samme livsmønster som før. Dette viser omfanget av spredninga.

HVORFOR SPRES SÅ MISBRUKET?

At borgerlige aviser prøver å velte skylda for misbruket over på ungdommen er ikke så rart. De kan jo ikke innrømme at det systemet de livnærer seg på, har skylda for det. Vi ser det som

forts. siste side

SKOLENE!

Vi har blitt lovet en rådgivende folkeavstemning om medlemskap i EEC. Storkapitalen og Bratteli m/pamper begynner å bli ordentlig redde for EEC-motstanden som bare vokser og vokser. Altså føler de at noe må gjøres — og de har allerede begynt å gjøre forskjellige ting. Å manipulere med folkeavstemninga ser ut for dem til å være en av nokene til å prøve å splitte EEC-motstanderne. Betingelser som at oppslutningen må være like stor som ved et valg, at det må være klart flertall for et av alternativene, er bare et par av forsøkene på å få avstemningsresultatet vridd i den retning de sjøl ønsker.

Denne svindelen må alle EEC-motstandere avvise! Vi krever en folkeavstemning innen utgangen av februar 1972, med JA eller NEI til fullt medlemskap som grunnlag.

EEC-AVSTEMNING PÅ SKOLENE

De fleste av Røde Gardes lesere er under 20 år og kan derfor ikke stemme ved folkeavstemninga. Men folkets inter-

esser går ikke etter aldersskiller, de under 20 år har sin plass i enhetsfronten mot EEC og må forene sine krefter og sitt arbeid med alle deler av folket som går mot EEC.

Alle ungdomsorganisasjoner unntatt Unge Høyre har tatt et klart standpunkt mot EEC, en mengde andre lag og organisasjoner har gjort det samme. For at en viktig del av folket, ungdommen, skal få fram sin motstand mot EEC, foreslår vi en avstemning på skolene. Alle EEC-motstandere kan gå sammen om dette kravet. Ikke en skole, ikke en klasse må la være å ta opp spørsmålet om EEC, diskutere det og ta standpunkt. Og EEC-motstandere må arbeide iherdig for å samle EEC-motstanden så den blir slagkraftig og enhetlig.

Men — stol ikke på at skolebyråkratene i departementet vil synes at dette er riktig og viktig og vil si ja til en avstemning på skolene. Det må tas opp lokalt på de forskjellige skolene slik at hver enkelt skoleledelse gir etter for presset fra elever og lærere og sier ja til en avstemning på skolen.

FOLKEAVSTEMNING INNEN UTGANGEN AV FEBRUAR 1972!

AVSTEMNINGSGRUNNLAGET SKAL VÆRE: JA ELLER NEI TIL FULLT MEDLEMSKAP I EEC!

UNGDOM UNDER 20 ÅR: FOREN DERES EEC-MOTSTAND MED MOTSTANDEN I RESTEN AV FOLKET, AVSTEMNING OGSÅ PÅ SKOLENE!

NEI TIL "EEC-BESÖK,,

Mandag 7/6 ble elevene ved voksenopplæringen i Kristiansund gjort oppmerksom på at det dagen etter skulle komme en delegasjon fra EEC på besøk. Noen av elevene reagerte med å gjøre klart overfor sine kamerater *de ville ta initiativet til en demonstrasjon. Man ville vise disse representantene fra EEC hvor velkomne de egentlig var — og hvilken holdning det norske folk egentlig har overfor EEC.*

De fleste elevene sa fra at de ville støtte en slik aksjon. Men takket være ledelsen ved Kristiansund Yrkes- og læringskole (som voksenopplæringa sorterer under) greide man, ved hjelp av indirekte trusler om utvisning, dårlige attester o.l. å hindre aksjonen. Likevel satte en del av elevene opp plakater med slagord rundt om på skolens område og i dens nærmeste omgivelser. Disse ble, etter ordre fra skolens ledelse (nærmere bestemt skolens rektor), revet ned før

delegasjonen ankom. Man ønsket tydeligvis å gi EEC-delegasjonen det mest vennligsinne inntrykk.

Delegasjonen ankom omsider — midt i matpausen, og elevene fikk beskjed om å utsette denne, for å legge alt til rette for at delegasjonen kunne foreta sin inspeksjon mens arbeidet pågikk. Elevene reagerte sterkt på dette, og endel tok pause likevel (til tross for truslene).

Elevene ved voksenopplæringa i Kristiansund vil med dette ta sterkt

Fra den omfattende veggavisdebatten på leiren for Østlandet/Sørlandet.

avstand fra skoleledelsens handlemåte, og mener at ledelsen for skolen her klart har vist hvilken side den står på i kampen mot *monopolenes fellesskap EEC*. Vi vet

selvsagt hvilken uheldig stilling en skoleledelse sitter i i en slik situasjon. Men dette skulle ikke være til hinder for at man med litt mer velvilje skulle kunne

Rød Front leirene

Det ble en virkelig rød sommer i år! Det var over 1000 som deltok på leiren for Sørlandet/Østlandet i begynnelsen av august, og enda var det tre andre leire rundt om i landet.

Felles for alle leirene var at det ble gjennomført store demokratiske diskusjoner bl. a. om linjene for hvordan anti-EEC-kampen skal føres, og hvordan vi skal arbeide for å danne et marxist-leninistisk parti her i Norge. Det hersket stor enighet og entusiasme alle steder.

Vi kommer mer tilbake til sommerleirene i neste nummer.

ha gitt EEC-representantene en «verdigg» mottakelse som det norske folk kunne være kjent av.

EEC-medlemskap vil medføre at den Vest-Europeiske monopolkapitalen vil få fritt spillerom i Norge, og forholdene for den norske arbeiderklassen vil ytterligere bli forverret. Jordbruk og fiske vil miste sine eksistensmuligheter, Norge vil sakte, men sikkert bli «pist» opp, og den siste rest av norsk selvstendighet vil bli revet bort. Derfor går vi imot enhver form for tilknytning til *den imperialistiske unionen EEC*.

Den økonomiske politikk som har vært ført i stadig sterkere grad i Norge den siste tida, med høyning av rentesatsene, prisstigning, rasjonalisering, innføring av moms etc., har vært av rent *EEC-foreberedende karakter*. Vi går derfor også imot monopolkapitalens forsøk på å tilpasse Norge til EEC.

TIL KAMP MOT MONOPOLKAPITALEN OG ALLE DENS LAKEIER!
TIL KAMP MOT EEC OG DYRTIDA!
AVBRYT FORHANDLINGENE I BRUSSEL STRAKS!

Med hilsen elevene ved Voksenopplæringscenteret i Kristiansund. (Sveiseavdelinga, bilavdelinga, plateavdelinga og mekanisk avdeling).

24 stemte for resolusjonen, 4 mot og 8 blankt.

supplement til organiseringa av kamp for folkets interesser utafør. Aktiv kamp i enhetsfronten vil alltid være hovedoppgava. Parlamentet kan aldri bli noe annet for kommunister enn en talerstol for avsløring av dens og kapitalismens udugelighet.

AVVIS PARLAMENTARISMEN!
FRAM MOT EN KRAFTIG VALGBOIKOTT!

DEBATT & BREV

2 SPØRSMÅL TIL KINA-NUMMERET (veldig forkortet):

1. Om de kristne i Kina, og behandlingen av dem. Reaksjonær hets går ut på at de ble forfulgt og drept. Jeg mener artikkelen i Røde Garde nr. 2 ikke dokumenterer sine påstander godt nok om dette emnet.

2. Jeg har hørt at skolene i Kina har tallkarakterer med 10 forskjellige karakterer. Dere skrev ikke noe om dette, stemmer det?

Kamerat.

Til det første: Vi er enige i at en del påstander ble stående uten politisk begrunnelse. Problemet med kristne i Kina er et problem om hvordan man løser motsigelser i folket. Ingen blir forfulgt i et virkelig sosialistisk land bare for sin tros skyld. Folket i et land der sosialismen nylig har seiret trekker med seg mange vaner og tanker fra det gamle samfunnet. Dette er en naturlig ting, og dette kan man verken «forby» eller «forhindre», for det ville bare så splittelse blant folket. Det er folket sjøl som vil ta et oppgjør med de gamle vanene sine når de ser at sosialismen er dem overlegen. En slik skjebne har også kristendommen fått i Kina.

Men, i de tilfelle de kristne (hvite som kinesere) slo seg i lag med eller ledet de reaksjonære kreftene, ble de

straffet hardt av folket under frigjøringskampen, fordi de ikke var forskjellig fra andre jordherrer og imperialist-lakeier.

Når du møter reaksjonære som slår om seg med tall (vi har fått servert både 20 og 30 mill. drepte): Spør dem hvor de har fått løgnene sine fra.

Til det andre: Vi vet at det under eksperimenter med å bygge ut skolen i det nye Kina også ble anvendt tallkarakterer. Disse ble kritisert allerede på 50-tallet fordi de bidro sterkt til at elevene ble bokormer som bare pugga ferdiglagde svar utenat. Men viktigere var det at dette systemet økte «de tre atskillelsene» (at elevene var atskilt fra klassekampen, arbeiderklassen og fra produktivt arbeid). Derfor er det ikke riktig det kameraten sier om tallkarakterer. De er helt eller delvis avskaffet.

Kinagrappa.

BAUDE-KLIKKEN OM EEC

På en veggavis på Rød Front-leiren på Tromøya i sommer kunne en kamerat opplyse om at han hadde deltatt i en studiegruppe leda av noen Baude-folk. Da han fortalte om kampen mot EEC i Norge, lo de og mente det ikke var så farlig om vi kom med i EEC, for den økte utbygginga ville bare føre til oppsving

i klassekampen og dermed bringe oss nærmere sosialismen.

Ja, på en slik bakgrunn blir det lett å forstå hvorfor Baude-klikken og dens tilhengere ikke bryr seg om en breiest mulig front mot EEC. Den ville vel bare spre «illusjoner» om at EEC er «farlig».

KRITIKK AV «DEN GRØNNE ØYA»

Vi har fått en del kritikk på denne artikkelen som sto i forrige nummer. Kritikken går på at artikkelen gir inntrykk av at alle som går på forsøks-gymnaset er like, at alle er dumme og røyker hasj. Vi har også fått kritikk på at det er en tendens til nedlatende holdning til andre folk, og at artikkelen ellers er litt fraseprega.

Vi er enige i kritikken, og vi skal prøve å forbedre artiklene våre. Les ellers *narkotika-artikkelen* i dette nummer.

Red.

SIT DOWN

På en av sommerdagene var det rett og slett for varmt til å jobbe på *Freia i Oslo. Arbeidstempoet var hardt nok fra før, om ikke en temperatur på 29 grader skulle komme i tillegg. Folk var dødsletne og sjokoladen smelta. På en av avdelingene ble de stilltende enige om å ikke kjøre maskinene etter pausen. Da formannen oppdaga dette, fløy hun rundt og maste, men uten reaksjon fra arbeiderne. Avde-*

VALGBOIKOTT forts.

FRAM FOR ET EKTET KOMMUNISTISK PARTI

Marxist-leninistene stiller altså ikke opp i valget. Dette er en kampfoppgave for avsløring av parlamentarismen bygd på situasjonen i dag. Lenins oppfordring til kommunister om ikke å ignorere parlamentet gjelder fortsatt. Men historiske erfaringer viser at for vi kan gå inn i parlamentet må vi være godt forberedt, både taktisk og ideologisk. Vi må hindre at vi blir fanget opp av parlamentariske kompromisser og korrumpert ved hjelp av bestikkelser. Til dette trengs et ekte kommunistisk parti. Allikevel vil arbeidet i parlamentet alltid kun bli et

Vil anarkistene vinne fram i Norge?

I Gatevisa skriver anarkistene: »Vi vil først og fremst kaste dagens samfunn på historiens skraphaug. Vi vil bryte med alle autoritære prinsipper vi har i samfunnet i dag.» Du kan gå på pop-fest på St. Hanshaugen, høre bra musikk og slappe av sammen med mye frivelige folk, mens anarkistlederne forkynner over høytalerne: »Venner, dette er en folkefest, folk blåser og sniffer og det er bra. All makt til fantasien! Det er for deg sjøl du lager revolusjon – her og nå!» Det er klart at dette er opprør mot undertrykkinga i Norge, men kan dette opprøret gi oss et godt samfunn?

Som kommunister vil vi også bygge et samfunn basert på kjærligheten til folket, men vi er uenige med anarkistene om midlene vi skal bruke for å nå dette samfunnet. En stor kommunist skriver: »Vi kan ikke trøste oss med at anarkistene ikke har noen masse bak seg og derfor ikke er så farlige. Saken gjelder lærerens innhold, og denne lærers uholdbarhet må bevises!» (Stalin) Vil den anarkistiske bevegelsen i Norge fortsette å være liten? Vi må se på

GRUNNLAGET FOR DE ANARKISTISKE IDEENE:

Historia har vist at når folket undertrykkes mer militant og åpent, så vinner anarkismen fram. Hva vil skje når Norge skal kuppes inn i EEC, når bønder og arbeidere – her som i Brussel går til politiske aksjoner?

Anarkismen har aldri vunnet fotfeste i den norske arbeiderklassen, det er når småborgerskapet – og især skoleelever og studenter – trekkes inn i kampen at anarkistene rekrutterer. Kamerater og

venner, dette vil skje i stadig større grad i Norge. Derfor har vi ikke lov til å ta lettvtint på spørsmålet om anarkismen! Kan anarkistene få våre ønsker om frihet til å bli virkelighet? Vi vil sette fram

TRE PÅSTANDER OM ANARKISMEN

1. Den har ingen analyse av fiender og venner i kampen. Gatevisa skriver at de folka som har »bevisstheten om det nye samfunnet er hippier og folk som har meldt seg ut av samfunnet». Det som ligger bak dette synet er at arbeidsfolk bare tenker på fine biler og pene klær. Men hvem var det som bygde opp spiren til arbeiderkommuner i Sauda? Hvilken klasse ledet revolusjonen i Albania? Skal vi slåss må vi vite hvem som er våre venner.

2. Anarkistene undervurderer fiendens styrke. Er staten et menneskefiendtlig kontor, eller storborgerskapets våpen for undertrykking av folket med makt? I alt preiket om »sentralsisering» glemmer anarkistene at fienden blir stadig bedre organisert for å undertrykke. Derfor ser de heller ikke betydninga av å knytte kontakt med alle venner til organisert motstand, de går hardt i mot at vi skal bygge et kampforbund for ungdommen. La det blodige resultatet av politiets rydding av Slottsparken stå som eksempel på konsekvensen av spontane og uorganiserte aksjoner. Vi må ikke la arbeidet for et godt samfunn bli et lett bytte for kontra-revolusjonen!

3. Å »frigjøre» bare enkeltmennesket vil enten ende i blod, eller som radikalt alibi for klassefienden: Hvis det er så at klassekrefte holder oss borte fra friheten – da er det også slik at »revolusjon for deg sjøl her og nå» må

bety å gjemme seg for disse klassekrefte. Du kan sitte og kose deg i et kollektiv – og bli en turistattraksjon som de danske storfamiliene. Eller la kollektivene bli »ei revolusjonær base». Men hva er lettere å utsette enn noen spredte bo-kollektiver? Men

VIL IKKE KOMMUNISTENE FRIGJØRE ENKELTMENNESKET?

Jo, men vi tror at den eneste måten å praktisere kollektiv og solidaritet på, er at vi kommer sammen for å slåss lenge og organisert mot krefte som aldri vil gi oss skikkelig frihet så lenge de sitter med makta.

HVA MÅ GJØRES?

For å svekke anarkistene og styrke revolusjonen brukte de kinesiske kameratene to prinsipper: Bygge ut enheten med anarkisten gjennom felles aksjoner og organisering, og kritisere de svakhetene i anarkistenes teori som kom fram gjennom disse aksjonene. For oss betyr dette at vi aktivt må trekke med alle ærlige anarkister og »anti-autoritære opprørere» i arbeidet blant ungdommen. La oss ta initiativet til skikkelige og progressive »folkefester» og stands sammen med anarkistene. Det er ikke i avisspaltene, men i kampen ute i samfunnet riktige ideer vinner framgang og andre blir kastet som ubrukelige. Videre betyr det at vi – især på skoler og universiteter – bør diskutere de tre påstandene om anarkismen.

VENNER OG KAMERATER – LA PROTETEN MOT AUTORITETER OG UFRIHET BLI EN ORGANISERT KAMP FOR SOSIALISMEN!

forbedra kåra til erobrerne, de sosialdemokratiske pampene, men har det brakt oss et skritt nærmere sosialismen? Eller er – hjelpe oss – dyrtid og EEC-forhandlinger ledd i å gjøre Norge sosialistisk?

– FORTSATT INGEN AVKLARING –

AUF bruker bare deler av Marx – og ikke den Marx som krevde proletariatets diktatur. De vil kombinere Marx og Bratteli og strategien blir deretter. Hvordan staten blir »sosialistisk», hvordan kapitalens makt knekkes, er fortsatt like uklart. Men å tale »marxistisk» krever lite. Å handle slik krever grundighet. Det mangler AUF. Og hva hjelper da til dels progressive uttalelser, om f. eks. statens voldsapparat, rasjonalisering o.l.

Slik kan også AUFs »marxister» koste på seg å ønske den nye Bratteli-regjeringa til lykke i gjerninga med »sosialistiske framstøt». Men, som vi stadig merker på kroppen, Bratteli er nok på vei til Brussel og ikke til sosialismen.

„MYE SKRIK OG LITE ULL”

Litt om AUFs prinsippprogram

I AUFs nye prinsippprogram forsøker en å plassere AUF på et »marxistisk grunnlag». Progressive ord og vendinger viser at AUF på sett og vis ønsker å være »revolusjonære». Men den marxistiske teorien dreier seg om mer enn eksistens av klassemotsetninger. Det viktigste for den er hvordan den kan vise vei til sosialismen. AUFs »strategi for sosialisme» viser at marxismen ikke er godt fordøyd.

Blant en rekke mindre saker i programmet merker en seg best synet på arbeiderklassens maktovertakelse. Dels skal det i dag satses på å utvikle demokrati i »lokale sosiale miljøer» og »styringsrett på arbeidsplassen», for »reformarbeid og krav om reformer som er et ledd i en samlet plan for å bryte ned kapitaleiernes maktposisjoner... vil være viktige midler for å nå et revolusjonært mål.» Ja, gjennom kamp – vel å merke – kan vi oppnå kortsiktige innrømmelser fra kapitalen og dens stat. Det betyr ikke at kapitalen gir oss en del av makta alt under kapitalismen. Enten styrer folket eller kapitalen – hva slags samfunn kan de styre sammen? Er kanskje Bratteli-regjeringa et uttrykk for den delen av Norge folket har kontroll over? Pris- og lønnspolitikken tyder på noe annet.

– AUF OG STATEN –

Tidligere revolusjoner bekrefter at betingelsen for sosialistisk endring av produksjonslivet er at arbeiderklassen først griper statsmakta, fordi staten sikrer de rådende produksjonsforholda gjennom sin politiske makt. Derfor vil AUF også dels ta hensyn til dette: »Hovedbetingelsen for avskaffelse av kapitalismen er at arbeiderklassen... skaffer seg herredømme over de maktposisjoner som er grunnleggende i det kapitalistiske samfunnet.» (Vår uth.) Det blir altså snakk om å overta den borgerlige staten! Men, heter det, »selv om arbeiderbevegelsen får den formelle kontroll over statsapparatet blir ikke staten uten videre et redskap for arbeiderklassen». Nei, i dag har vi en AP-regjering, men ingen kan derfor påstå at arbeiderklassen har herredømme over staten. Vitsen er da at »arbeiderklassen har kontroll over staten og forandrer dette apparatet for å utvikle en sosial-

istisk økonomi (Sosialismens første stadium)» (Vår uth.). Da må vi spørre: Når under denne regjeringa skal arbeiderklassen sies å ha fått statsherredømmet? Ærlig talt, vi må jo ha lov til å vente det snart, etter en del utskiftninger. Det gjelder vel bare å få inn nok »sosialister» der? Og her er vi ved kjernepunktet: istedenfor å ville knuse den borgerlige staten til fordel for en proletarisk, har sosialdemokratene alltid søkt å erobre den borgerlige. Dette har visstnok

Sjøl ikke AUFs »badedame» kunne lokke mer enn 150 til landsleiren deres i år.

ØKT MILITÆRNEKTING forts.

USA, Frankrike og Irland. Vi må gå inn i »forsvaret» for å hindre at det blir brukt på denne måten. Gjennom konkrete eksempler som Good Heart-øvelsen mot progressive og diskusjoner må vi forklare for så mange som mulig militærvesenets virkelige rolle.

Dessuten, vi ønsker å føre ut en progressiv politikk blant ungdommen. Nytt er det da å isolere seg som militærnektet fra størsteparten

av norsk ungdom som tilbringer disse 12–15 månedene i uniform? Skal vi stille oss på sidelinja og rope NEI – eller skal vi gå inn og ta del i den daglige kampen mot militarismen og undertrykkinga? Dette er spørsmålet og det er opp til hver enkelt å svare. Vi oppfordrer alle til å legge nektinga på hylla og gå inn i militæret. Sett til side de personlige interessene og ønskene om »individuell opprør» og delta i den politiske kampen innafør!

EEC-VISE

Denne visa ble lagd av en kamerat på en av Rød Front-leirene i sommer. Vi har klippet den fra Profil.

VISA OM BRATTELI OG EEC (mel. »Tordivelen og flua» av Alf Prøysen)

Og Bratteli knyttet på seg hoseband, pirium. Så flaug'n like til Belgiens land. Piri mik mak marium, dam diri dit dit darium pam pirium.

For Trygve ville til Brussel fri, je vil være kjerringa di.

Nei åssen kan du nå tenkje slik, du er fattig og je er rik.

Men Trygve smilte så lurt og sa, je har medgift og den er bra.

Du skal få olje så feit og fin. Og faglært arbeidskraft blir din.

Og je har mye pen natur. Der tyske borgere kan ta kur.

Torsk og flyndre ska' du få ta. Og marken på plassen je kommer fra.

Men Brussel klodde seg i sitt hår. Je tenker på det til neste år.

Men da falt Trygve ned på kne: Vær itte gjerrig, men ta meg med.

Ja, dersom du labber pent i takt, så gir je deg forlovningspakt.

Men hva skal je si når je kommer hjem? Det blir di sak, je vær itte den.

Og Trygve dro hjem med forlovsring og tenkte, je frister med særordning.

Til nordmenna slang'n sitt lokkebein, men i bakhand hadd'n en diger stein.

Og steinen legger'n på ryggen vår så arbeidsfolk får verre kår.

Men steinen slipper'n på egen tå, for folket reise seg og slå.

Anti-EEC-uke 13.–20. september

EEC-forhandlingene nærmer seg slutten. Vi må nå forene alle krefter i kampen mot EEC. Arbeiderkomiteens anti-EEC-uke vil bety innledningen til en kraftig politisk opptrapping av folkets kamp mot EEC utover høsten. Vi oppfordrer derfor alle EEC-motstandere å slutte opp om denne uka slik at vi kan markere der store EEC-motstanden i folket.

NARKOTIKA forts.

svært viktig å føre ut vårt syn. Det er systemet som har skylda, og de borgerlige løgnene er ei sverting av hele ungdommen. – Spør du en som driver med stoff om hvorfor, svarer hun kanskje: »Hvorfor ikke? Det er fint med en rus. Jeg kan jo like gjerne gjøre det.»

– Når det ikke finnes fritidslokaler og steder å være, når boligområdene likner mer og mer på rugekasser, når en får problemer hjemme – hva da?

– Når skolen synes meningsløs og presset der øker, når stresset i samfunnet øker og prisene og arbeidsløsheten stiger – hvor blir muligheten til å få noe ut av livet da?

– Når gøy, spenning og mening mangler, hvorfor ikke ta en rus for å komme vekk fra det daglige maset og problemene da?

Vi mener det er en naturlig reaksjon på et råtten system som er flertallets grunn til å drive med stoff.

NARKOTIKA LØSER INGEN

PROBLEMER!

Vi kommunister har valgt et annet alternativ for å hindre forverring. I stedet for å flykte bort, tar vi kampen

opp mot det opprattende kapitalistiske systemet. Vi mener at for folket tar makta i Norge og oppretter sosialismen, kan vi ikke løse våre problemer som f. eks. narkotikamisbruk. I Kina og Albania har folket tatt makta, og der er det ikke noe stoffmisbruk. Under kapitalismen kan vi ikke løse dette problemet bl. a. fordi det er stor-kapitalister som livnærer seg på salg og spredning av gift til ungdommen.

REIS KAMPEN FOR UNGDOMMENS INTERESSER!

Det betyr ikke at vi er hjelpeløse i dag. Ved å ta opp kampen for våre interesser kan vi kjempe oss til enkelte forbedringer. I Bærum driver nå ca. 60 ungdommer kamp mot kommunen for å presse den til å bygge fritidslokaler. Denne kampen har alt gitt dem et sted å være. Dette er et eksempel for all norsk ungdom.

Vi henviser ellers til andre kampområder vi tar opp ellers i bladet. Ved å organisere kampen kan ungdommen vinne store seire over storkapitalen. Vi vinner ingenting ved stoffmisbruk.

BEKJEMP NARKOTIKAMISBRUKET – ORGANISER KAMP FOR UNGDOMMENS INTERESSER!